

't Mèrtvèld.

Tekst en muziek : Noud Bongers

Illustratie : Iris Bongers

Ik kijk van 'n terrasje, over 't mèrtvèld,
dan zie ik de verhaole, die opa het verteld.
Over gildes, schippers, nonne, bakker, smid, soldaot,
de kunstenaors en boere, de Maos, d'n Overlaot.

Over onverharde wege, klompe, fiets, 't pèrd,
schutskòij, de winkels, kermis en de mèrt.
Al wier d'r veul veraandert, we nijts en wè kwijt,
't mèrtvèld bleft bewège, bleft bè d'n tijd.

Refrein:

Jons mèrtvèld praot, over vruuger en 't hede.
Ès ge goed kekt, dan heurde alles wer.
Jons durpshart, weerspiegelt zoo de eeuwe,
't durpslève, getekend, dur de revier.

Op 't mèrtvèld pruujuvde lève, actie en de rust.
Cultuur kunde belève, zomar of bewust.
Alle dage verhaole, geschiedenis wordt vergaord.
De toekomst gò vertelle, we vur jons wier bewaord.
Wè-'t-'r nou wordt gespaord.

Generaties passere, 't mèrtvèld bleft bestòn.
Lithtekens koestere, jonze heem bewust opslòn.
't Pleintje is noit klaor, toch geniet 't durp al daor,
650 jaor!

Instrumentaal

Kiosk en de durpspomp, 't ouw gemèntehuis,
de beum, de kroege, ik kom 'r alt wer thuis.
Ok al is d'r ginne bakker, ginne schilder, ginne smid,
mar kantore en boutiekskes, in 't hartje van Lith.

Refrein